

ский полуостровъ се заобикаля на истокъ отъ Черно море, Мраморно море. Бѣло море (Архипелагъ), Срѣдиземно моря и Сине море Адриатическо). Тия море намѣсти доста го врѣзватъ, та правятъ много заливи, отъ които по-главни сж: Саросский, Солунский, Полосский и Артенский. Най-добритѣ пристанища сж: Цареградското и Варненското. Слѣдъ тѣхъ идхъ Бургаското въ Черно море, Родостенското (Текиръ-Дагъ) въ Мраморно море, Енесското, Дедеагачското, Портъ-Лагосското (кара агачъ) и кавалското въ Бѣло море, Антиварското и Драченското въ Сине море.

В. Поврѣхнината на Балканский полуостровъ е изобщо повече планиниста, а особно южната му часть.

Откъмъ сѣверозападъ единъ клонъ отъ источнитѣ Алпи изъ Австрия влиза въ Балканский полуостровъ подъ общо имя Динарски Алпи съ най-високъ връхъ. Шаръ-планина (Чаръ-Дачъ), раздѣля се на много клонове, отъ които по-главнитѣ два по на Югъ земахъ посока) единъ успорѣдно съ Сине море къмъ Югъ, подъ име Пиндъ (Мецовска планина), а другъ къмъ Юго-Истокъ до Бѣло море подъ име Родопа (Доспатъ). Откъмъ сѣверъ другъ единъ клонъ се отдѣля отъ Карпатскитѣ планини, при желѣзнитѣ врата, пуца се южно прѣзъ Сърбия и при Нишъ се завива на право къмъ истокъ, та подъ име Стара планина (Коджа Балканъ) съ най-високъ връхъ Мара гидия (2800 аршина вис.) надъ Калоферъ, свършва се край Черно море съ носъ Емине-Дагъ. Той дѣли Тракия отъ България. Между проходите на Стара планина по сгодни сж: Берковский, Врачешкий, Габровский и Шуменский; а най-мжно се преминуватъ Етрополский, Троенский и Сливенский. На Югъ отъ Стара планина се отдѣ-